

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: A. Westerhof Löfflerová ja A. de Gregorio Merino)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Szmytkowska ja I. Galindo Martín)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Jätta *Pesqueras Riveirenses SL*-i ja teiste kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 159, 26.5.2014.

Fundação Calouste Gulbenkiani 2. septembril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 26. juuni 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-541/11: Fundação Calouste Gulbenkian versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-414/14 P)

(2015/C 198/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Fundação Calouste Gulbenkian (esindajad: advokaadid G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal ja P. López Ronda)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Micael Gulbenkian

Euroopa Kohus (kaheksas koda) lükkas 26. veebruari 2015. aasta kohtumäärusega apellatsioonkaebuse tagasi ning jättis Fundação Calouste Gulbenkiani kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 6. märtsil 2015 – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG versus Landeshauptstadt München

(Kohtuasi C-113/15)

(2015/C 198/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Vastustaja: Landeshauptstadt München

Eelotsuse küsimused

1. Kas mesi, mis on portsjonitena pakendatud karpi, millel on esitatud kõik märgistuselemendid, muu hulgas ka märges päritoluriigi kohta, ja mida ei müüda üksikute portsjonite kaupa lõpptarbijale või tootlustusettevõtjatele, on „müügipakendis toit” direktiivi 2000/13/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 3 punkti b ja määruse nr 1169/2011⁽²⁾ artikli 2 lõike 2 punkti e tähenduses, mis tuleb vastavalt märgistada, või ei ole portsjonitena pakendatud mesi märgistada tulev müügipakendis toit, kuna tegemist ei ole eraldi kaubaartikliga?
2. Kas eeltoodud küsimusele tuleb anda teistsugune vastus, kui tootlustusettevõtjad ei paku asjaomaseid portsjoneid mitte ainult sellise valmistoidu koostises, mille eest makstakse tervikuna, vaid müüvad neid ka ühekaupa?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 109, lk 29; ELT eriväljaanne 15/05, lk 75).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määrus (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004 (ELT L 304, lk 18).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 9. märtsil 2015 – Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH versus Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

(Kohtuasi C-117/15)

(2015/C 198/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Eelotsuse küsimused

1. Kas küsimust üldsusele edastamise toimumise kohta direktiivi 2001/29⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 ja/või direktiivi 2006/115⁽²⁾ artikli 8 lõike 2 tähenduses tuleb alati hinnata samade kriteeriumide alusel, nimelt et

— kasutaja tegutseb oma tegevuse tagajärjedest täielikult teadlikuna, eesmärgiga teha kaitstud teos kättesaadavaks kolmandatele isikutele, kellel tema tegevuseta ligipääs asjaomasele teosele puuduks;

— „üldsus” koosneb määratlemata arvust potentsiaalsetest adressaatidest ning piisavalt suurest arvust isikutest, kusjuures määratlematus esineb juhul, kui tegemist on „isikutega üldiselt”, erinevalt teatavasse üksikusse rühma kuuluvatest konkreetsetest inimestest, ja „piisavalt suure arvu isikute” kriteerium viitab sellele, et üldsuse mõiste eeldab teatavat miinimumarvu, mistõttu on selle mõiste puhul välistatud asjaomaste isikute liiga väike või tähtsusetu hulk; selles suhtes on eriti asjakohane nii küsimus, mitmele isikule on sama teos samal ajal kättesaadav, kui ka küsimus, kui paljudele neist on see järjest kättesaadav;